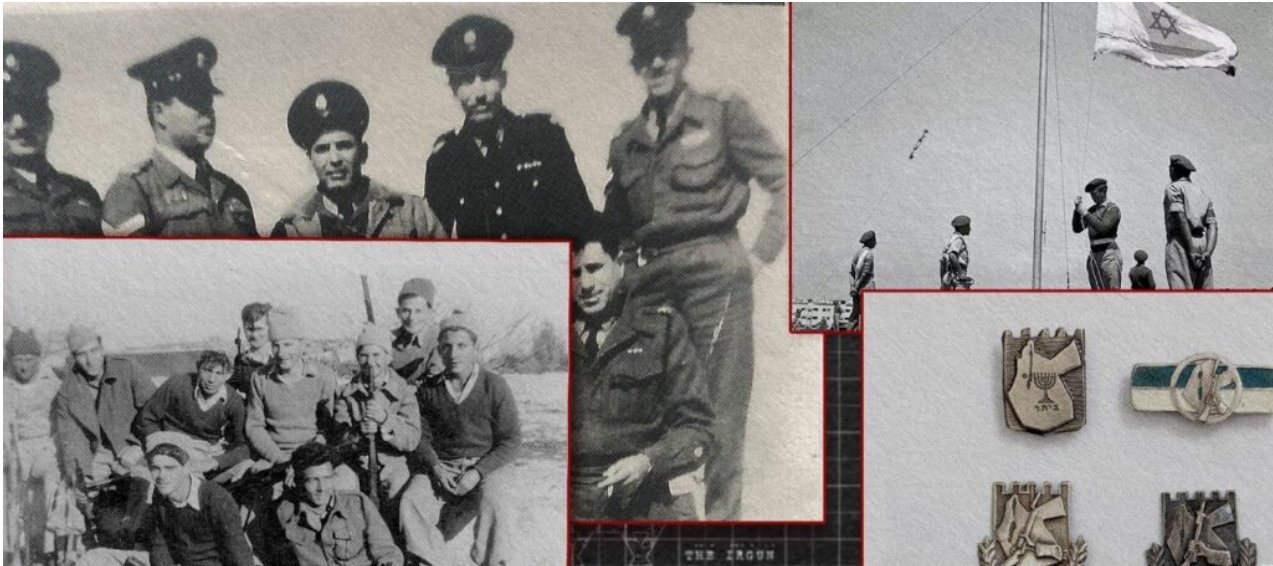

Teroristický stát v průběhu věků: od Bena Guriona po Netanjahua

infokuryr.cz/n/2024/10/04/teroristicky-stat-v-prubehu-veku-od-bena-guriona-po-netanjahua

kuryr

4. října 2024

Od svého založení až po současnost se Izrael vyznačoval mentalitou „státu gangů“, která se vyznačuje nekontrolovaným násilím a útlakem, které jen prohlubují cyklus nestability – historie, z níž se zdá, že nedokáže uniknout.

31. května 1948 muž narozený v Polsku jménem David Ben Gurion zformoval sionistické teroristické skupiny Haganah, Stern , Irgun a Palmach do toho, co se později stalo známým jako Izraelské obranné síly (IDF). Tento muž se později stal prvním izraelským premiérem a jeho činy položily základ pro to, co mnozí označují jako koloniální koloniální stát v Palestině.

Tato skutečnost shrnuje podstatu okupačního státu a jasně ilustruje kořeny nevybíravého násilí, na kterém byl stát a jeho armáda postavena. Dnes pokračují izraelské vojenské operace v pásmu Gazy a na okupovaném Západním břehu Jordánu, kde tanky drtí těla mrtvých a zraněných a kde jsou obyvatelé shazováni ze střech nebo po nich stříleni ve svých domovech.

„Smrt nebo vážné ublížení na zdraví civilistům s cílem zastrašit obyvatelstvo“ je skutečná definice terorismu podle definice Valného shromáždění Organizace spojených národů .

Ve jménu „vraždění“ odbojářů jsou celé domy proměněny v trosky, ať už v Gaze, na Západním břehu nebo dokonce v Bejrútu . Izraelská vláda normalizovala krvavé útoky na nemocnice, kostely a mešity a použila komunikační technologie typu zbraň-k-zbraň k hromadnému vyhlazování lidí v domácnostech, kancelářích a na ulicích – vyvolala v civilistech strach a přinutila je podřít se.

Stát gangu

Pokud existuje jediné slovo, které nejlépe vystihuje izraelský modus operandi, pak je to *terorismus* . Od svých začátků jako politické entity, přes její rané kampaně etnických čísteček, až po její pokračující vojenské vpády do Gazy, Západního břehu, Libanonu, Sýrie, Iráku, Íránu a Jemenu – nemluvě o jeho dřívějších akcích v Egyptě, Jordánsku, Tunisku a Súdán – izraelská historie je poznamenána nehorázným ignorováním mezinárodního práva a morálních zásad.

Terorismus je nejmocnější zbraní Izraele, „státu gangu“, nyní přezdívaného „Netanjahuův gang“, a jeho bezpečnostního a vojenského aparátu. Tato mentalita gangu je již dlouho součástí sionistické ideologie, která své cíle maskuje vznešenou náboženskou rétorikou a zároveň rozpoutává zavrženíhodné činy násilí a nadvlády.

Téměř o století později Izrael stále bojuje o svou legitimitu, svou existenci neustále podkopává násilný vznik a pokračující útlak Palestinců.

Zapomeňte na všechny západní podvody, které mají přesvědčit veřejné mínění, že okupační stát je „jedinou demokracií na Blízkém východě“. Jak říká arabské přísloví: „To, co je postaveno na lži, je lež.“

Polský „otec zakladatel“ tohoto státu Ben Gurion byl sám zapojen do kampaní zločinných etnických čistek a vyhnání, podobně jako sionistické teroristické gangy, které založily okupační stát na základě myšlenek Ukrajince Ze'eva Jabotinského . Posledně jmenovaný byl první, kdo vyzval k militarizaci sionismu k boji s původními Palestinci a založení koloniálního projektu v Levantě.

Dědictví terorismu

Raní sionisté, kteří během první světové války bojovali po boku britských sil v takzvané židovské legii, spoluzaložené Jabotinským, významně přispěli k postupnému vzniku sionistického státu. Mnoho historiků se domnívá, že na oplátku za služby této legie dostali tito západní Židé Britskou Balfourovu deklaraci , která se zavázala založit stát v Palestině.

Izrael je tedy produktem nelegitimního manželství mezi upadající koloniální mocností a rostoucí okupační mocností. Je jen přirozené, že nelegitimní „zlý chlapec“ zrozený z tohoto pochybného manželství bude mít mnoho charakteristik kolonistů, okupantů, násilníků a teroristických gangů.

Vezměme si incident, který se odehrál před založením okupačního státu. V červenci 1938 teroristický gang Irgun odpálil dvě nálože v autech na haifském trhu , přičemž zabil a zranil 70 Palestinců.

Násilí Irgunu se rozšířilo i za hranice Palestiny, jako v roce 1946, kdy židovští teroristé bombardovali britskou ambasádu v Římě, protože považovali britskou neochotu urychlit židovskou imigraci do Palestiny za frustrující.

Tento útok pomohl rozdmýchat protižidovské nálady v Británii a dále povzbudil židovskou imigraci do Palestiny – taktiku připomínající sionistická spiknutí v Egyptě , Iráku a Sýrii, ve kterých byly terorizovány židovské menšiny, s cílem podnítit násilí a sociální nepokoje, které by si nakonec vynutily aby utekli do Palestiny.

Termín „sionistický terorismus“ byl běžný v oficiálním britském diskursu, včetně rétoriky a korespondence Mandatory Authority v Palestině. Bylo tomu tak především ve 30. letech 20. století, před druhou světovou válkou a po vypuknutí Velkého palestinského povstání v letech 1936-1939, kdy místní arabské obyvatelstvo povstalo proti britským okupačním úřadům a nekontrolovanému přílivu zahraničních židovských osadníků.

Vezměme si mimo jiné sionistický gang Lehi, známý také jako Stern, který v roce 1944 v Káhiře zavraždil britského ministra Lorda Moyna. Gang Irgun vedený militantem Menachemem Beginem – dalším budoucím izraelským premiérem – vyhodil v roce 1946 do povětří hotel King David v Jeruzalémě, v němž sídlilo sídlo britské mandatorní vlády, a zabil a zranil asi 150 lidí, včetně desítek Britů a Palestinců. a dokonce i Židé.

Poté, co se Britové stáhli z Palestiny, se sionistické teroristické gangy obrátily na Organizaci spojených národů. V září 1948 zavraždil Lehi gang prostředníka OSN hraběte Folke Bernadotte na základě obvinění, že podporuje Araby.

Hlavní pozornost sionistických teroristů se však soustředila na původní arabskou populaci Palestiny, kterou tvořili muslimové, křesťané a židé. Jejich násilné kampaně se zaměřovaly na trhy, mešity, veřejná náměstí a celé vesnice, včetně děsivých útoků na místech, jako je Haifa, Deir Yassin a Tantura, kde byli obyvatelé brutálně vražděni, znásilňováni a mučeni.

Od teroristického gangu po „konvenční“ armádu

Založení Izraele v roce 1948 udělalo jen málo pro ukončení této mentality gangu. Místo toho byla institucionalizována v nově vytvořené „IDF“, kterou pomáhal formovat Ben Gurion. Masakry a represe pokračovaly, nyní ve větším a systematictější měřítku.

200 Palestinců bylo zabito v Qibya v roce 1953, 70 v Qalqilya v roce 1956, a dalších 49 v Kafr Qasim ve stejném roce. To je jen několik příkladů zvěrstev, která se postupem času zvýšila.

Stát gangu fungoval pod mezinárodní imunitou v západní Asii a rychle přešel z britského na americkou záštitu. Britové vydláždili cestu slibem vytvoření sionistického státu a usnadněním židovské imigrace, zatímco USA byly první, kdo uznal Izrael jako „nezávislý stát“ 14. května 1948.

Demokratická i republikánská strana se dohodly, že se nebudou dotýkat vztahů s tímto státem od jeho počátků. V roce 1972 Washington poprvé použil své právo veta Rady bezpečnosti OSN ve prospěch Izraele, aby zablokoval libanonskou stížnost – právo veta Washington od té doby použil více než 50krát.

Podle americké agentury pro mezinárodní rozvoj je Izrael největším příjemcem americké pomoci, která v letech 1948 až 2023 dosáhla více než 260 miliard dolarů a do března 2024 vzrostla na 310 miliard dolarů. Dvě třetiny této pomoci byly vojenské povahy, jednoduše proto, aby bylo možné zabíjet podle libosti.

Ale sionistická válečná mašinérie řádí od 30. let 20. století až dodnes a snaží se zabít 4000 lidí během minuty bombardováním bezdrátových zařízení a pagerů v Bejrútu a pronásledováním Palestinců k smrti v oblastech údajně „bezpečných zón“. Pokud byla brutalita taktikou, jak demonstrovat sílu a převahu Izraele, nepřinesla státu ani mír, ani stabilitu.

Dnes se do izraelského diskurzu vkrádá rostoucí pocit bezmoci. Začátek operace Al-Aksá Povodeň a následné střety se všemi částmi západoasijské osy odporu otřásly izraelským státem. Když Hizballáh bombardoval severní okupovanou Palestinu a postupoval až k Haifě, izraelská média informovala, že v dosahu raket Hizballáhu je nyní přes milion občanů.

Nestabilita a odpor Izraele v regionu

Dokonce i izraelští generálové a analytici uznali překerní situaci Tel Avivu. Generál zálohy Itzhak Brik říká: „Taktické úspěchy Izraele jsou jedinečné schopnosti, ale nemění nebezpečnou realitu kolem nich.

Uri Misgav v izraelském *Haaretz* píše , že „toto je nekonečná válka, bez cílů, plánu nebo prospěchu. Jediným cílem, jediným plánem a jediným přínosem je pokračovat ve válce o udržení Netanjahuovy vlády. Nesmíme být vedeni jako stádo na porážku.“

Izraelský vojenský a bezpečnostní expert Yossi Melman píše o „děsivém scénáři“:

Válka proti Hizballáhu není jen rána, potřebujeme širokou vojenskou přítomnost v Libanonu. To znamená opotřebovací válku, jakou zažila armáda na jihu až do stažení v roce 2000. Pokud předpokládáme, že armáda a domácí fronta mohou odolat válce na dvou frontách, není žádná záruka, že se válka nepřelije do kypícího Západního břehu. Válka na více frontách také znamená, že rakety budou odpalovány z front v Jemenu, Golanských výšinách a Iráku.

Nedávné izraelské útoky na palestinské vesnice a uprchlické tábory v Jeninu, Qabatiya, Tulkarem a Gaze byly poznamenány šokující brutalitou. Existují zprávy o vojácích, kteří špatně zacházeli se zraněnými civilisty, znesvěcovali těla mučedníků a stříleli na humanitární pracovníky.

Tyto činy zachycené kamerou odhalují stejnou mentalitu teroristického gangu, která přetrvává od dob založení Izraele. Od poprav zraněných vězňů a znásilňování zadržených až po nevyprovokované ničení ulic, domů a podniků, chování izraelských obranných sil odráží spíše chování zločineckého syndikátu než chování moderního státu.

Palestinská novinářka Hilmi Musa píše z trosk Gazy poté, co libanonský odpor odpověděl bombardováním Haify:

Je jasné, že radost nepřítele z toho, čeho se v posledních dnech podařilo, netrvala dlouho a je velká naděje, že si své zklamání uvědomí mnohem dříve, než se očekávalo. Agrese je poražena a okupace ukončena.

Přesto se navzdory všem varovným signálům Izrael, stejně jako teroristické gangy, které jej postavily, jeví jako neschopný pochopit poučení z historie. Jeho koloběh násilí pokračuje, slepý vůči nevyhnutelným následkům svých činů.

Khalil Harb